

Վահան Թերեյան

Փափագ

Անուշ հոգի մը ըլլար,
Ես այն հոգվոյն սիրահար,
Ան իմ երկինքըս ըլլար:

Ես այդ հոգին պաշտեի
Ինչպես երկինքը ծավի,
Զայն հեռուն՝ն պաշտեի:

Ան ցոլանա՛ր սրտիս մեջ
Իր լույսերովը անշեջ,
Ես սուգվեի՛ անոր մեջ:

Անուշ հոգի՛ մը միայն,
Ու գրկեի՛ ես անձայն
Զայն հոգիիս մեջ միայն . . .